

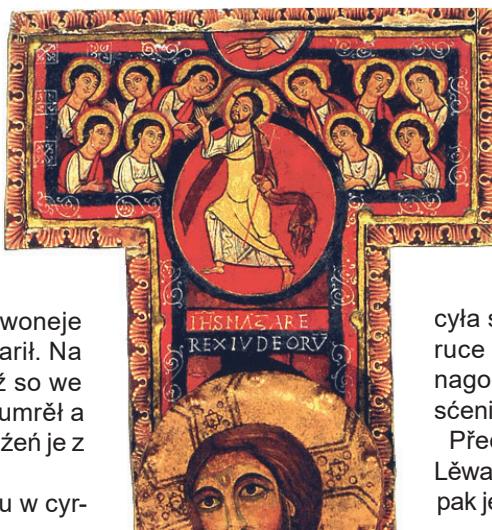
Kaž wokno do bóskeho živjenja

Křižna ikona z Assisia je znamjo Drježdžansko-Mišnjanskeho biskopstva za Swjate lěto 2025

Syriski mnich je w 12. lětstotku nje-wšedny wobraz zrowastanjeneho Jězusa stworił: křižnu ikonu, kotruž nańdžeš w Assisiskej cyrkwi San Damiano. Wona je zdobom znamjo Drježdžansko-Mišnjanskeho bis-kopstwa za Swjate lěto 2025.

Original je na dwaj metraj wysoki. Za Jězusowymaj wuspřestrýmaj rukomaj je widźeć prázdný row. Ale tež mnohich dalšich ludži je mnich do woneje mólbneje kompozicije wěry sobu zatwarił. Na komprimowane wašnje so tu jewi, štož so we wěrywuznaću modlimy: „Křižowany, wumrěl a pohrebany, zestupił do předhele, třeći dčeń je z mortwych stanył.“

Swjaty Franc Assisiski lubowaše ikonu w cyr-

(Jan 0,18), rěkaše powěść Marje Ma-dleny jutry rano, kotruž wona japošto-łam wozjewi.

Stotnikowa swójba

Pjata wosoba je kralowski zastojnik, stotnik, kotrehož syna je Jězus zda-loka wuhojíł. Na jeho lěwym ramjenju widźimy mjezwočo syna. Zdobom je cyła swójba stotnika wěru našla. Stotnik ma w ruce kruch drjewa, kiž woznamjenja, zo je synagogu w Kafarnaumje natwarić dał, kaž nam sčenik Lukaš (Lk 7,5) powěda.

Před Mariju a stotnikom stejitej malej figurje. Lěwa je uniformu nastupajo romski wojak. Prawa pak je žid, štož snadž rěka: Na Jězusowej smjer-

kwi San Damiano. Wona njeje jeho jenož narěčala, ale tež do služby w cyrkwi wabiła. Wobraz běše potajkim impuls za jeho njewšedne wašnje Jězusa na-slídować. 1205 je tam wo swojim živjenju rozmyslował a Boži hlós zasłyšał: „Franco, widžiš kak mój dom rozpaduje, natwar jón zaso.“ Wón je to najprjedy po słowie zrozumił, pjenjezy zběrał a twarić počał. Hakle pozdžišo spózna, zo je natwar cyrkwe w duchowno-nabožnym zmysle měnjeny.

Wosebite městno

Pjeć ludži je moler pod rukomaj Jězusa zaměstnil: mać Božu, swjateho Jana, Marju Madlenu, Jakubowu mać Marju a stotnika (wotlěwa). Wšitcy maja samsnu wulkosć, jenak wulkej woči, samsne ovalne wobličo – wšitko kaž pola Jězusa. Pječa zložuje so tale jenakosć na słowa swjateho Pawoła: „Přetož tych, kotrychž je wón předwidžał, je wón tež předznamjenil, zo bychu podobni byli jeho Synej.“ (Rom 8,29). Japoštoł Jan je kaž při poslednej wječeri Jěsu-sej poboku blisko wutroby. Jeho rózowy płasć symbolizuje lubosć k mudrosći a tunika znamjo pócćiwosće.

Na lěwym boku spóznajemy Marju Madlenu w krejčer-wjenym šaće a pódla njeje Jakubowu mać. Jakub běše po sčeniku Mateju Jězusowy kuženk. „Sym Knjeza widžała“

ci běštej wobě skupinje wobdzělenej. Pódla Jězusoweje lěweje nohi zwobrazni moler honača, symbol schadžaceho slónca a z nim zrowastanjeneho Knjeza.

K nohomaj křiža

Deleka, ale přiwišem nic njeważnej, je wumělc dalšej wosobje zaměstnil. Njesetej wěnc a stejitej symbolisce za živých wěriwych. Po zdaču běchu tam něhdy dalše wosoby widźeć, kotrež pak su so přez mnohe a wólzne košenje zhobili.

Horni medaljon předstaja Jězusowe donjebjes-spěće. Z ramjenja wěje čerwjena stola, štož rěka, zo swoje knjejstwo z lubosću wukonja. W lěwej ruce ma złoty křiž, kotryž je nětko ceptar jeho mocy. Jandželjo jeho witaja. Cyle horjeka je prawa ruka Boha Wótca widźeć, kotaž žohnujo skutk wumóženja z darom Ducha Swjateho dokonja. Pismiki IHS pod medaljonem su pře-nje tři pismiki Jězusowego mjena – w grjekskich wulkich pismikach IHSOYS pisane – a dopominaja na grjekski napis Pilata na křižu „Jězus z Nacareta, kral židow“. Džensa wuhladamy na mnohich křižach tež łaconski wotpowědnik INRI.

Njezny syriski mnich hižo dawno njeeksi-stowaceho klóštra je nam jako swědk wěry spi-

rituelnu drohočinku zawostajił. Wona nas runje tak kaž něhdy swjateho Franca do rozmyslowanja přeprošuje, nic jenož w tutym Swjatym lěče.

M.Anders